

[Justitsministeren.]

om ændringer i lov om brandvæsenet i købstæderne og på landet.

Forslaget bygger på en i 1964 afgivet betænkning om uddannelse af brandvæsenernes personel.

Efter de gældende regler har justitsministeren hjemmel til at bestemme, at brandinspektører og andre befalingsmænd samt brandmandskab med kvalificeret arbejde skal gennemgå en særlig uddannelse, og der er i henhold hertil afholdt kursus for brandinspektører og deres stedfortrædere og for depotmestre. Den udvikling, der har fundet sted, gør imidlertid en effektivisering af både den teoretiske og praktiske uddannelse påkrævet. Den industrielle udvikling stiller brandvæsenet over for nye og vanskelige opgaver, og samtidig sker der en fortsat udvikling af nye slukningsredskaber og slukningsmetoder. Det foreslås derfor, at brandinspektører og andre befalingsmænd, brandmandskab med kvalificeret arbejde og alt heltidsbeskæftiget brandmandskab skal gennemgå en særlig uddannelse, og at denne uddannelse med enkelte undtagelser skal ske på en central brandskole.

Når man har valgt at foreslå oprettet en særlig brandskole, skyldes det, at erfaringerne fra civilforsvarets skoler og fra brandskolerne i Finland, Norge og Sverige viser, at der er væsentlige fordele forbundet med undervisning på en central skole, hvor eleverne samtidig kan bo. Der kan herigennem sikres en ensartet uddannelse, varetaget af kvalificerede lærerkræfter og med benyttelse af moderne instruktionsmateriel. Det er så heldigt, at der i forbindelse med nyordningen af brandvæsenerne i København er blevet lokaler ledige på Gentofte brandstation, som egner sig udmærket til formålet, og som kan lejes fra 1. april 1965.

Det foreliggende forslag svarer i alt væsentligt til det lovudkast, som den afgivne betænkning indeholder. Jeg skal dog fremhæve, at man ikke har fulgt betænkningens forslag om at lade staten betale en større

del af udgifterne ved uddannelsen, men har bibeholdt den gældende ordning. Jeg skal indskrænke mig til herom at henvise til forslagens nr. 1, § 9, stk. 3, og bemærkningerne hertil.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Jeg tillader mig herved for det høje ting at fremsætte forslag til lov om oprettelse af afdeling af Danmarks ingeniørakademi i Ålborg.

Akademiingeniøruddannelsen, der er en af de senest tilkomne uddannelsesretninger i vort uddannelsessystem, udspringer af overvejelserne bl. a. i teknikerkommissionen, og den må ses som et led i bestræbelserne for på den mest hensigtsmæssige måde at dække vort samlede behov for civilingeniører. Akademiingeniøren har gennemgået en uddannelse, der i ingeniørmæssig henseende stort set — bortset fra visse specialer — er af samme bredde som civilingeniøruddannelsen. Den afgørende forskel er, at akademiingeniørstudiet ikke tillige omfatter en dybtgående indførelse i de videnskabelige grundfag, sådan som det er tilfældet i det egentlige polytekniske studium.

Når man skal se på landets samlede behov for civilingeniørdækning, må man derfor i planlægningsmæssig henseende betragte de to uddannelser under en helhedssynsvinkel. Uddannelseskapaciteten for civilingeniører har en nøje sammenhæng med, i hvor stort et omfang vi uddanner akademiingeniører, fordi disse sidste i vidt omfang vil kunne bestride poster, som ellers måtte besættes med cand. polyt.er. Dette er da også baggrunden for akademiingeniørstudiets etablering i 1957 og de målsætninger, som har ligget til grund for indretningen af den nye tekniske højskole i Lyngby.

Uddannelsen har nu eksisteret så længe, at man kan konstatere, at der har været tale om en særdeles værdifuld nyskabelse, der ikke blot mødes med betydelig interesse